

ה"ת 1893/12 - לואי ابو פנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ה"ת-23-1893 ابو פנה נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 465875/2023

לפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש לואי ابو פנה
נגד מדינת ישראל
משיבה החלטת

בפני בקשה להחזרת תפוס - אופנו מסוג ב.מ.ו. מס' 7610154, אשר היה מעורב בביצוע עבירות תעבורה.

האופנו נתפס עקב אירוע بتاريخ 19.10.2019 בו נג לא נענה להוראות שוטרים לעצור במחסום וברח מהמקום תוך כדי שהוא נסע בניגוד לכיוון התנועה, ובהמשך האופנו ננטש בתחנת דלק; ומიוחס חשד לעבירות של אי ציות להוראת שוטר, נהיגה בניגוד לכיוון התנועה, נהיגה ללא רישון נהיגה מתאים, ונ נהיגה בזמן פסילה.

ביום 23.11.2023 הגיע המבקש בקשה לשחרור האופנו.

בבקשה נטען, כי המשיבה תפסה את האופנו ומחזיקה אותו אצלם ללא שיש לה סמכות לכך, שכן לא בוצעה ברכב כל עבירה אשר מצדיקה תפיסתו או החרמתו מעבר לחודש ימים; וכי המבקש שיטף פעולה עם היחידה החקורתת ונחקר בגין אירוע תעבורתי (של אי ציות להוראות שוטר נהיגה בקלות ראש) פעמיים, אולם היחידה החקורתת ממניעים פסולה החלטה להחזיר את האופנו אצלם, ככל הנראה כאמור כאמור לכך להוביל אליו חקירה מתאים, ומתעניים לשמור על העמה. עוד נטען, כי החשדות של אי ציות להוראות שוטר נהיגה בקלות ראש אינם מצדיקים תפיסת האופנו, גם לא לצרכי חקירה, ובמיוחד לא לתקופה כה ארוכה, כאשר פעולות החקירה נסתיימו.

המשיבה התנגדה בקשה בציינה כי מדובר בתיק בעל עבירות חמורות ביניהם אי ציות להוראת שוטר, נהיגה ללא רישון נהיגה מתאים לסוג הרכב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בניגוד לכיוון התנועה; והאופנו תפוס כሞגן בתיק החקירה; והיחידה החקורתת מתכוונת לכת בהליך של חילוט; וכן הצדק יהיה להסביר את האופנו בחזקת המשטרה עד לסיום הליך החקירה בתיק והגעה לחקירה האמת בכל מה שקשרו לזהותו של הנהג ולפעולות חקירה נדרש.

היום 23.12.2023 התקיים דיון בבקשתה.

ב"כ המבקש טען, כי המבקש הוא הבעלים הרשום של הרכב; כי החקירה הסתיימה והמבקש קיבל זימון למשפט

לתואר 4.2.24; כי בעבירות תעבורה הסמכות הינה להשבתה מנהלית של 30 ימים בלבד; ואין עליה לחייב; וכן נטען כי בכוונת המבוקש למכור את האופנוו.

曩יג המשיבה טען, כי החקירה אכן הסתיימה, והתיק יועבר לתביעות; וכי מדובר בחשד לעבירות תעבורה חמורות, וכי המשך תפיסת הרכב דרוש כראיה בתיק, ולצורך בקשה לחייב.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

דין

עיינתי בבקשת ובתגובה ובטיק החקירה, ושקלתי טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני.

סעיף 32 (א) לפיקודת סדר הדין הפלילי מסמיך שוטר "...لتפום חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ עברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטី בשל עבירה, או שניתן לשכר بعد ביצוע עבירה או באמצעות לביצועה". בהתאם לכך, מוקנית לשוטר סמכות לטופם חפץ בהתקיים אחת מן החלופות המנויות בסעיף זה.

כמו כן קיימת עילית תפיסה נוספת - תכליית של הבטחת חילוט עתידי בסיום המשפט, כפי שמורה סעיף 39 לפיקודת סדר הדין הפלילי.

סעיף 34 לפס"פ מאפשר לבית המשפט להוראות על שחרור התפוס, בין מועד התפיסה לבין סיום הליכי החקירה או המשפט, והחזירתו לבעל הזכות בו בתנאים שיקבע להבטחת תכליית התפיסה. בהקשר זה, מתחיב איזון הולם בין קניין הפרט לבין צרכיו והגשמת תכליית ההליך הפלילי (בש"פ 555/07 **מוחמד יחיא נ' משטרת אריאל** (פורסם בנובו, 06.03.2007)). דהיינו: יש לבחון אם קיימת "חלופת תפיסה" אשר תגשים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכות הקניין של בעל הזכויות בנכס, כשןקדות האיזון בין האינטרסים המונוגדים משתנה או עשויה להשנות ככל שחולף הזמן.

בעניינו, עולה כי האופנוו מושא הבקשת היה מעורב בביצוע עבירות תעבורה, - מעורבות אשר הקימה עילית לתפיסת האופנוו, אשר יש יסוד סביר להניח כי באמצעותו בוצעו עבירות; וכן הוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטី בשל העבירות; ותפיסטו דרישה לשם הבטחת חילוט עתידי - ולפיכך קיימת עילית לתפיסת האופנוו בהתאם לסעיף 32 לפיקודת סדר הדין הפלילי.

באשר לטענה שבמקרה מסווג זה מוסמכת המשטרה להוראות על השבתת האופנוו לפרק זמן קצר בתוקף סמכותה לפי סעיף 57א לפיקודת התעבורה - הרי שליחידה החוקרת מוקנית הסמכות לטופס רכב שנעבירה בו עבירת תעבורה גם מכח סעיף 32 לפיקודת סדר הדין הפלילי (ראו בש"פ 3434/21 **יוסף אלנאשף נ' מדינת ישראל** (נבו 15.06.2021) פסקאות 29-32).

ובאשר לטענה שאין עילה לחילוט - הרי שכביל וווגש כתוב אישום הכלול בקשה לחילוט, השאלה האם יש עילה לחילוט תתרבר במסגרת אותו היל.

מכל האמור עולה, כי קיימת למשטרה במקרה שלפנינו סמכות תפיסה עקרונית; ואני סבורה כי בנסיבות המקרה דנן, נוכח פרק הזמן בו האופנו מוחזק בידי המשيبة, ופעולות החוקירה הרבות שבוצעו בתיק; ובהתהשך בשלב המתקדם של החוקירה - בשלב העברה לתביעות; - באיזון בין הזכויות השונות - זכותו הקניינית של המבוקש לבין האינטרס הציבורי שבהגשמה תכליית ההליך הפלילי והעובדה כי הרכיב עשוי לשמש כראייה בהליך משפט, ודרוש לשם הבטחת חילוט עתידי; אני סבורה כי תפיסתו של האופנו ועדנה הכרחית להגשמה המטרה לשמה הוא נתפס; ובשלב זה, כאשר טרם התקבלה החלטה בעניין הגשת כתוב אישום ועתירה לחילוט, יש מקום לקבוע דין נוסף על מנת לבחון אם ניתן להשיג את מטרות התפיסה תוך פגעה מינימלית בקשרו של המבוקש, ולשקל אם ניתן לשחרר את האופנו באופן ובתנאים מידתיים.

לפיכך, נקבע להמשך דין בבקשתה ליום 11.1.24 בשעה 08.30.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ד, 27 דצמבר 2023, בהעדך
הצדדים.